

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.362/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, ügyintéző: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Kurcsics Gerda kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (11. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 5.K.700.120/2025/10. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 33.000 (harminc-háromezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. január 1. napjától 2024. november 6. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a helységl Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotként teljesített szolgálatot, működési körzete településl és település2 települések. Rendszeresen látott el munkáltatói utasításra a saját és az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport működési körzeten kívül a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozó járőri, járőrszolgálati feladatot, TIK (TIK) általi küldéseket, elővezetéseket, átkíséréseket, előállított őrzéseket, kíséőőri beosztást, rendezvénybiztosítást, valamint csapatszolgálatot. A megbízási díj iránti szolgálati panaszát az alperes elutasította.

A kereset, a védirat

[2] A felperes keresetében az alperest 1.333.425 forint megbízási díj és annak 2023. július 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 100%-ában kérte megállapítani azzal, hogy 2024. november hónapra az illetményalap 50%-át igényeli. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 21., 25. pontjaira alapította. Hangsúlyozta, hogy a működési körzetből való elvonások rendszeressége és számossága okán megbízása nem tekinthető eseti jellegűnek, és a körzeti megbízotti és járőri feladatok különböznek egymástól. A megbízási díjra alapot adó szolgálatokról a perben kimutatást csatolt.

[3] Az alperes védiratában elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság késedelmi kamattal növelten 1.333.425 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Az ítélet indokolása szerint a felperes a megbízási díjra jogosult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján, mivel rendszeresen nem a kinevezési beosztásába tartozó feladatokat látott el többletfeladatként.

[5] Hivatkozása szerint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. melléklete szerint a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, melyek körében végzett egyes feladatokra a KMB Szabályzat 2., 21., 24., 25. pontjai valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (II. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4., 5., 22., 23. pontjai az irányadók. Ezek alapján a járőrszolgálati és egyéb járőr jellegű feladatok körzeti megbízotti működési területen kívül történő rendszeres ellátása nem tartoznak a felperes beosztása szerinti feladatai közé. Ezen nem változtatott a KMB

Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítása sem. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §, 24. § (1) bekezdése alapulvételével ugyanis a KMB Szabályzat ellentétes értelmezése a 30/2015. BM rendelet 2. melléklete, és a Hszt. sérelmére vezetne. 2023. február 1-ét követően is jogosult a felperes a módosult Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontja alapján a megbízási díjra, mivel a becsatolt, és az alperes által sem vitatott kimutatás alapján megállapítható volt a többletfeladat-végzés és a többletterhelés.

[6] A követelésösszegszerűsége körében a Hszt. 71. § (5) bekezdése alkalmazásával arra jutott, hogy a felperes által előterjesztett díjigény a jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján nem eltúlzott, a jogszabályi középértéktől (50%-200%) kevesebb. Értékelte, hogy a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, éveken át a keresetben megjelölt hónapokban elvonták a működési körzetéből, és különböző jellegű többletfeladatokat kellett ellátnia, melyek nagyobb megterheléssel jártak, szélesebb szakismeretet igényeltek, továbbá a megsértett munkáltatói utasítás következtében átkísérés elvégzésére is kényszerült.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint a felperes megbízási díjra nem jogosult, ugyanis a 12 órás szolgálatot alapul véve átlagosan havi 7 alkalommal látott el a működési körzetén kívül szolgálati feladatokat. A körzeti megbízott a szolgálatteljesítési idejének legalább a 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, a járőrszolgálat számára alaptevékenységnek minősül. A két beosztáshoz tartozó feladatok egy részében van átfedés, a Járőrszabályzat közrendvédelmi járőrszolgálati rendelkezései a KMB Szabályzat 2. pontjában meghatározott feladatoknak megfeleltethetők. Ezt támasztja alá a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításának 44. pontja is. A körzeti megbízotti beosztás magasabb beosztásnak minősül, amelyhez magasabb illetmény társul. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 69. és 70. §-ai a körzeti megbízotti szolgálati formát a járőri szolgálati formától elkülönítik; a 67. § (1) és (2) bekezdései pedig az egyes szolgálati formák közötti átjárhatóságot biztosítják. A felperes a járőrözést, a TIK küldéseket a szervezeti egység, illetőleg a rendőrkapitányság illetékeségi területén a Járőrszabályzat alapján járőr szolgálati formában végezte, az e feladatokból fakadó többletterhelés ellentételezése az illetményébe hivatásos pótlék formájában beépítésre került.

[8] A megbízási díj mértékét érintően arra hivatkozott, hogy a perrel érintett többletfeladatok végrehajtása tényleges, komoly többletterhelést nem eredményezett, a felperes körzeti megbízotti feladatai nem szorultak háttérbe. A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásából eseti jelleggel, rövid időre került elvonásra; továbbá a járőr jellegű feladatok számára nem igényeltek komplex szaktudást, a működési területen kívül végzett feladatai időben nem voltak jelentős terjedelműek, azok túlszolgálat elrendelése nélkül végezhetőek voltak.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú

bíróság nem vizsgálta. A perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztása alól nem mentesítették; az elvonására nem eseti jelleggel került sor; a két beosztás feladatainak együttes ellátása megbízási díjra jogosítja. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, az alperes álláspontja a 30/2015. BM rendelettel összeegyeztethetetlen, a két beosztás eltérő munkaköri feladatait két különböző utasítás tartalmazza, a körzeti megbízott feladatait szabályozó norma nem teszi a körzeti megbízott kötelezettségévé a járőrfeladatok ellátását. A járőr a körzeti megbízottnál alacsonyabb fokozat ugyan, de a szolgáltatásával kapcsolatos egyes egyedi körülmények okán a minimumösszegeznél magasabb megbízási díj indokolt volt.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés nem alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és (5) bekezdésének megfelelő alkalmazásával jogszerűen kötelezte az alperest a megbízási díj megfizetésére. Döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, a fellebbezésre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[12] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A felperes által a perbeli esetben végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján teljesített feladatok, nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartoztak; ezért az elsőfokú bíróság a becsatolt, és az alperes által sem vitatott kimutatás szerint a többletfeladat ellátására helyesen következtetett.

[13] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan mutatott rá, hogy a munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; azok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[14] A Kúria határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, abból következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést,

hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem az adott szolgálati beosztáshoz tartozik, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. A Kúria következetes gyakorlata szerint, amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) a beosztásához nem tartozó feladatkört a körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel ellátja, többletszolgálatnak minősül, annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[15] Az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezése a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére alapot teremtett. Az Országos Rendőr-főkapitányság mint központi államigazgatási szerv vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz az egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Szolgálati Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennélfogva az alperes a 30/2015. BM rendelet 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekintette a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel, vagy a Hszt.-vel ellentétben nem állhat. Helytállóan utalt tehát az elsőfokú bíróság arra, hogy amennyiben a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, miszerint a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, valamint azzal együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) szolgáló szabályai sérülnének. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. Erre figyelemmel a KMB Szabályzat módosítása a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat azonosíthatatlanná tette. Mindezek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[16] A hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati

beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén a veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, akkor annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízás díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, mely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, jelesül az, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén pedig a megbízási díj jár. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság helytállóan minősítette a felperes által a működési körzetén kívül rendszeresen, nagy számban végzett és többféle feladatot felölelő többlettevékenységet jelentős többletmunkavégzésnek.

[17] A Szolgálati Szabályzatnak az egyes szolgálati formák közötti átjárhatósággal összefüggésben kifejtett fellebbezési érv sem megalapozott. A Szolgálati Szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. Ezen rendelkezés a szolgálati előljárónak csupán arra ad lehetőséget, hogy egy adott (azaz eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtást rendelje el, és nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből (“a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógensek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.). Ezzel szemben az alperes a fellebbezésében az előírásnak kiterjesztő értelmet tulajdonít, mely a Szolgálati Szabályzat 67. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésből sem következik. Lényeges továbbá, hogy az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért ellentételezésre jogosult-e. Az elsőfokú bíróság tehát megalapozottan állapította meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes megbízási díjra jogosultságát.

[18] Mindezekre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy a Hszt. módosítással érintett időszak vonatkozásában a megbízási díj megfizetésének feltételei – a megbízás rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – ugyancsak fennálltak, ezért az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságáról e körben is helytálló döntést hozott.

[19] A másodfokú bíróság a jogalap körében nem fogadta el az alperes hivatásos pótlékkal kapcsolatos azon érvelését sem, miszerint őt a megbízási díj az e pótlékban való részesülése okán sem illeti meg. E körben utal arra, hogy hivatásos pótlékra a hivatásos állomány valamennyi – még a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat el nem látó – tagja is jogosult; e juttatás, mint javadalmazási forma, a megbízási díjtól elkülönül, a kettő külön jogcímen érvényesíthető. Ugyanezen okból nem osztotta az alperes túlszolgálat hiányával összefüggő okfejtését sem, hiszen annak, hogy a felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozó feladatokat a szolgálati idejében vagy azon túlmenően teljesítette-e, jelentősége szintén nem volt; a megbízási díj túlszolgálat ellentételezésével egyébként sem pótolható.

[20] A megbízási díj mértékével kapcsolatban az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, a díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. A követendő bírói gyakorlat szerint (Kfv.VII.37.780/2020/5.) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Mivel az alperes nem állapított meg, és nem fizetett megbízási díjat, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben határozhatta meg. Az alperes fellebbezésében olyan tényszerű, és nem általánosságban megfogalmazott körülményre nem hivatkozott, mely az elsőfokú bíróság mérlegelését okszerűtlenné, iratellenessé, vagy alaptalanná tette volna. Az elsőfokú bíróság a mérlegelése során a jogszabályi kereteket nem lépte túl, ítéletéből a mérlegelés alapjául vett körülmények, azok értékelése megállapítható.

[21] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[22] A pervesztes alperes a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint – a fellebbezés benyújtásának időpontjára tekintettel a másodfokú eljárásban irányadó – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja, és 3. § (4) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által a kifejtett érdemi munkával arányosan felszámított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[23] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a 106.674 forint fellebbezési eljárási illeték a Kp 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam terhén marad.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. január 21.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Zakócs Ildikó s.k.	dr. Farkas Ervin s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró